

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Asan/11/2020
Identifikačné číslo spisu: 6017200573
Dátum vydania rozhodnutia: 31. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Anita Filová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:6017200573.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudov JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Juraja Vališa, LL.M., v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): JUDr. H. E., dátum narodenia: XX. G. XXXX, adresa trvalého pobytu: R. XX, XXX XX P., zastúpená advokátskou kanceláriou Podtatranská advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Družstevná 55, 059 38 Štrba, proti žalovanej: Notárska komora Slovenskej republiky, Disciplinárna komisia, so sídlom Krasovského 13, 851 01 Bratislava, za účasti ďalšej účastníčky konania: ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č.: DK 3/2012-303 z 19. júla 2017, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/252/2017-60 zo 16. októbra 2019, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

Priebeh administratívneho konania a správneho súdneho konania

1. 10. februára 2012 podala ďalšia účastníčka konania (v tom čase ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky pani Z. Ž.) návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobkyni pre ten skutok, že mala notárskou zápisnicou z 18. januára 2011 č. N 30/2011, NZ 1467/2011, NCRIs 1492/2011 (ďalej len „predmetná notárska zápisnica“) osvedčiť vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva v prospech určitej osoby, hoci (i) nemala k dispozícii vyjadrenie právnickej osoby, ktorá je príslušná na správu nehnuteľností (v tomto prípade Slovenského pozemkového fondu), že nemá k vzniku vlastníckeho práva výhrady, resp. toto stanovisko obsahovalo výhrady, (ii) vyhlásenie o dobromyseľnosti, ako subjektívna stránka podmienok vydržania deklarovateľná výlučne osobne, bolo uskutočnené prostredníctvom splnomocneného zástupcu, (iii) vyhlásenie účastníka o tom, že splnil podmienky vydržania, je príliš všeobecné, a preto nemôže byť podkladom pre vydržanie. Ďalšia účastníčka konania uviedla, že tak učinila potom, čo jej bol 3. augusta 2011 doručený podnet Úradu

geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky o zistení skutočností, ktoré nasvedčujú, že došlo k porušeniu právnych predpisov. Navrhovala uloženie disciplinárneho opatrenia - zbavenie notárskeho úradu.

2. Ďalšia účastníčka konania k svojmu návrhu pripojila predmetnú notársku zápisnicu, ktorou žalobkyňa podľa § 63 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení uplatniteľnom v čase spísania tejto zápisnice (ďalej len „NotPor“) osvedčila vydržanie vlastníckeho práva, a v ktorej je okrem iného uvedené, že bolo predložené záporné vyjadrenie Slovenského pozemkového fondu, ako aj, že účastníčka H. Y., rod. F., nebola osobne prítomná, ale za ňu konal ňou splnomocnený zástupca (spoločnosť GRUY, spol. s r.o.) prostredníctvom ním splnomocneného zástupcu (E. D.).

3. V administratívnom spise sa nachádza kópia plnomocenstva udeleného H. Y., rod. F., spoločnosti GRUY, spol. s r.o., na úkony spojené s vybavovaním nehnuteľností po E. H., starom otcovi splnomocniteľky, postupom podľa § 63 NotPor, ako aj kópia plnomocenstva udeleného touto spoločnosťou E. D. v rovnakom rozsahu (aj s identickým textom, vrátane textu „po mojom starom otcovi“). V administratívnom spise sa ďalej nachádza originál vyjadrenia Slovenského pozemkového fondu z 12. januára 2011 č. DE/2010/034993-602, v ktorom je uvedené, že tento má výhrady k vzniku vlastníckeho práva vydržaním v prospech H. Y. vo vzťahu k nehnuteľnostiam uvedeným v predmetnej notárskej zápisnici.

4. Žalovaná rozhodnutím zo 6. septembra 2012 č. DK 3/2012 uznala žalobkyňu za vinnú (za konanie vo výroku bližšie neopísané ani právne nekvalifikované) a uložila jej písomné pokarhanie, ako aj peňažnú pokutu vo výške 3 300,- €. Žalobkyňa podľa nej osvedčila vydržanie vlastníckeho práva, hoci na to neboli splnené podmienky, pričom okolnosti odôvodňujúce začatie oprávnenej držby, trvanie, nepretržitosť a uplynutie vydržacej doby neuviedla do predmetnej notárskej zápisnice. Žalovaná konštatovala, že hoci vyjadrenie Slovenského pozemkového fondu v danej veci nebolo potrebné, žalobkyňa sa s jeho negatívnym stanoviskom mala aspoň vysporiadať, čo neurobila. Žalovaná sa nestotožnila s ďalšou účastníčkou konania, že vyhlásenie o vydržaní nemohla uskutočniť splnomocnená osoba, a preto neuložila ďalšou účastníčkou konania navrhované disciplinárne opatrenie.

5. Na odvolanie žalobkyne Okresný súd Lučenec rozsudkom z 10. februára 2014, č.k. 13S/1/2013-164, zrušil rozhodnutie žalovanej zo 6. septembra 2012, č. DK 3/2012-149, a vec jej vrátil na ďalšie konanie, a to z toho dôvodu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keďže sa žalovaná nevysporiadala so závažnosťou disciplinárneho previnenia, okolnosťami, za ktorých bolo spáchané, neprihliadla na osobné a rodinné pomery žalobkyne, ako ani neodôvodnila druh a výšku uloženej sankcie.

6. Ďalším rozhodnutím z 9. decembra 2014 č. DK 3/2012-229 žalovaná uznala žalobkyňu za vinnú, pretože závažným spôsobom porušila svoje povinnosti podľa § 91 ods. 1 NotPor tým, že osvedčila vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podľa § 63 NotPor, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Uložila jej peňažnú pokutu vo výške 3 300,- €. Do spisu bola doložená kópia dodatku k predmetnej notárskej zápisnici z 23. decembra 2013, do ktorého bolo zachytené vyhlásenie o okolnostiach držby vykonané osobne H. Y.. Táto osoba odvodzovala splnenie podmienok vydržania od svojich predkov, napr. prastarého otca uvádzaného aj ako X. H., ktorý ale nebol žalobkyňou stotožnený. Keďže k takémuto stotožneniu nedošlo, žalobkyňa mala povinnosť disponovať aj pozitívnym vyjadrením Slovenského pozemkového fondu. Stanovisko, ktoré bolo vydané, bolo ale negatívne, no napriek tomu žalobkyňa spísala predmetnú notársku zápisnicu, a s týmto negatívnym stanoviskom sa v tejto ani nevysporiadala.

7. Žalovaná uviedla, že vyhlásenie pred žalobkyňou bolo možné vykonať aj v zastúpení, nie však spôsobom, že splnomocnený zástupca splnomocnil ešte ďalšieho zástupcu. Z plných mocí neboli zrejmé okolnosti nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním.

8. Žalovaná ďalej uzavrela, že podmienky pre vydržanie v danom prípade neboli splnené. Predmetná notárska zápisnica sa neodvoláva na žiadne prílohy, je príliš všeobecná; uvedené uznáva aj žalobkyňa, keďže k predmetnej notárskej zápisnici spísala dodatok (ktorého právna prípustnosť je podľa žalovanej pochybná), ani tento však neobsahoval potrebné náležitosti.

9. Poukázala na to, že v predmetnej notárskej zápisnici chýba vymedzenie doby oprávnenej držby účastníka a jeho právnych predchodcov. Žalobkyňa do predmetnej notárskej zápisnice nepojala v konkrétnosti okolnosti nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, ale odkázala na prílohy tejto zápisnice. Notárska zápisnica však má zachytiť vyhlásenie účastníka konania o vydržaní vlastníckeho práva, toto vyhlásenie za neho nemôže doplniť notár konštatovaním skutočností zrejmych z iných listín.

10. Pokiaľ ide o oprávnenosť držby, v predmetnej notárskej zápisnici sa uvádza len titul nadobudnutia medzi prastarým otcom účastníčky a jeho sestrou, reťazec prechodu či prevodu akéhokoľvek právneho titulu z tohto prastarého otca na účastníčku nie je vôbec zrejmý. Nie je teda ani zrejmé, o aký titul opiera svoju dobrú vieru účastníčka. V predmetnej notárskej zápisnici nie je ani uvedený dátum nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, ani priebeh plynutia vydržacej doby, ani to, kedy mala vlastne uplynúť a komu.

11. Na odvolanie žalobkyne Okresný súd Lučenec rozsudkom z 15. júna 2016, č.k. 13S/1/2015-283, zrušil rozhodnutie žalovanej z 9. decembra 2014, č. DK 3/2012-229. Uviedol, že žalovaná nedostatočne zistila skutkový stav, pokiaľ ide o osobné a majetkové pomery žalobkyne, a preto nebolo overené, či pokuta uložená žalobkyni nie je pre ňu likvidačná. Za nedôvodnú považoval námietku o uplynutí jednoročnej subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu, pretože táto začala plynúť od 3. augusta 2011, keď došlo k oboznámeniu sa s predmetnou notárskou zápisnicou ďalšou účastníčkou konania, a disciplinárny návrh bol podaný 10. februára 2012. Okresným súdom preskúmané rozhodnutie obsahuje aj všetky náležitosti, ako výrok, tak aj odôvodnenie.

12. Následne v poradí tretím rozhodnutím žalovaná uznala žalobkyňu vinnou, pretože závažným spôsobom porušila svoje povinnosti tým, že osvedčila vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podľa § 63 NotPor, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky Uložila jej peňažnú pokutu vo výške 1 100,- €. Žalovaná skúmala námietku premlčania disciplinárneho konania, ku ktorej uviedla, že právna úprava disciplinárnej zodpovednosti notárov nestanovuje lehotu na zánik zodpovednosti notára za disciplinárne previnenie. Časová primeranosť disciplinárneho stíhania je vyjadrená v určení lehoty na podanie disciplinárneho návrhu. Na analogické použitie pravidiel uvedených v priestupkovom práve, ako to požaduje žalobkyňa, nie je preto dôvod.

13. Ďalej uviedla, že v čase spisovania predmetnej notárskej zápisnice nemala žalobkyňa stotožneného ani X. H., prastarého otca účastníčky vyhlásenia o vydržaní, ani jeho sestru C. M., rod. H. (stotožnenie týchto príbuzenských väzieb sa udialo až počas disciplinárneho konania), a preto žalobkyňa potrebovala súhlasné stanovisko Slovenského pozemkového fondu, resp. aj subjektu LESY Slovenskej republiky, š.p. Predmetnú notársku zápisnicu bolo možné spísať aj v zastúpení osoby konajúcej vyhlásenie, pretože právna úprava to v čase jej spisovania nevyklučovala.

14. Žalovaná ďalej uviedla, že zákonné podmienky pre vydržanie vlastníckeho práva neboli splnené. Tento záver založila na dôvodoch, uvedených už v rozhodnutí žalovanej z 9. decembra 2014, č. DK 3/2012-229. Konanie žalobkyne je potrebné považovať ako zavinené minimálne z vedomej neobanlivosti.

15. Žalovaná preskúmala aj majetkové pomery žalobkyne, pričom v rámci svojich zákonných možností, keď žalovaná nemá prístup ku komplexnému zhrnutiu príjmov a výdavkov žalobkyne cestou (tieto údaje mu daňové orgány odmietli poskytnúť) napr. daňovej účtovnej závierky, dospela k záveru, že uloženie pokuty vo výške 1 100,- € nie je likvidačné. Žalovaná poznamenala, že ani uloženie najvyššej možnej pokuty vo výške 3 300,- € pri povahe príjmov notára vzhľadom na regulovaný počet notárskych úradov by nemohlo byť likvidačné.

16. Žalobkyňa v žalobe napadnutému rozhodnutiu vytýkala, že vyhlásenie o vydržaní skúmala aj z hľadiska obsahu predložených dokladov a listín, preto aj ak je samotný obsah predmetnej notárskej zápisnice všeobecný, je potrebné ho čítať spolu s jej prílohami. Spísanie predmetnej notárskej zápisnice má povahu osvedčenia priebehu deja a má deklaratórny charakter.

17. Argumentovala, že výrok napadnutého rozhodnutia neobsahuje poukaz na právnu úpravu účinnú v čase spisovania predmetnej notárskej zápisnice, nezodpovedá zneniu, ktoré bolo vyhlásené na pojednávaní pred žalovanou, nie je dostatočne určitý, a oproti podanému disciplinárnemu návrhu je rozšírený skutok, ktorý sa jej kladie za vinu.

18. Mala za to, že žalovaná neskúmala jej osobné a majetkové pomery, ani závažnosť za vinu jej kladeného skutku. Vydržanie osvedčené predmetnou notárskou zápisnicou bolo nesporné, nikto ho nespochybnil cestou podania civilnej žaloby.

19. Napokon žalobkyňa uviedla, že došlo k premlčaniu, resp. zániku zodpovednosti za disciplinárne previnenie, a to analogickou aplikáciou pravidiel používaných v priestupkovom hmotnom práve. Vzhľadom na dĺžku trvania disciplinárneho konania proti nej je dostatočným trestom samotné prejednanie vecí, a preto by malo dôjsť k upusteniu od potrestania.

20. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako len „krajský súd“ alebo správny súd“) žalobu zamietol. Pokiaľ ide o tvrdené premlčanie disciplinárneho previnenia, krajský súd uviedol, že toto by muselo byť výslovne zavedené v NotPor, čo sa však nestalo, a NotPor ani neodkazuje na zákon upravujúci zodpovednosť za priestupok. Ani primeraným použitím trestnoprávnych zásad na vyvodzovanie zodpovednosti za disciplinárne previnenie nemožno nahradiť chýbajúcu úpravu v NotPor.

21. Krajský súd ďalej skonštatoval, že výrok napadnutého rozhodnutia je dostatočný čo do vymedzenia miesta, času a spôsobu spáchania skutku. Výrok tohto napadnutého rozhodnutia je tiež totožný s tým, ako bol vyhlásený na pojednávaní konanom žalovanou.

22. Krajský súd uviedol, že notár môže osvedčiť len také vyhlásenie účastníka o vydržaní, z ktorého je zrejmé, že na toto vydržanie boli splnené zákonné podmienky. V predmetnej notárskej zápisnici neboli uvedené viaceré skutočnosti, ako napr. počiatok a koniec plynutia vydržacej doby, či presná totožnosť právnych predchodcov účastníčky na predmetnej notárskej zápisnici.

23. Krajský súd ďalej uviedol, že žalovaná vychádzala z právnej úpravy účinnej v čase spisovania predmetnej notárskej zápisnice. To, že žalovaná toto neuviedla úplne presne vo výroku napadnutého rozhodnutia, ale použila formuláciu, že právne predpisy sa aplikujú „v znení neskorších predpisov“, je len formálna chyba v písaní bez vplyvu na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

24. Napokon krajský súd uviedol, že žalovaná prihliadla na majetkové a osobné pomery žalobkyne v rozsahu, v akom mala o nich informácie k dispozícii. Žalobkyňa jej neposkytla v tomto smere súčinnosť, a žalovaná vykonala primerané zisťovanie, napr. pokusom o zistenie informácií od daňových orgánov, ktorý však nebol úspešný.

II. Argumentácia účastníkov konania

25. Žalobkyňa podala proti napadnutému rozsudku krajského súdu kasačnú sťažnosť, v nej uplatňuje dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“).

26. Argumentuje, že krajský súd nesprávne vyhodnotil otázku zániku zodpovednosti žalobkyne za disciplinárne previnenie. Tvrdí, že na úpravu disciplinárnej zodpovednosti notárov je potrebné, pri premlčaní analogicky aplikovať úpravu zániku zodpovednosti podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pretože aj táto úprava je svojou povahou

úpravou trestnej povahy podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ak by sa malo vychádzať len z pravidiel uvedených v NotPor, tento neobsahuje ani úpravu zavinenia za disciplinárne previnenie notára, preto by sa mal vyžadovať úmysel, podobne ako v trestnom práve hmotnom. V tomto smere tiež poukazuje aj na Disciplinárny poriadok Notárskej komory Slovenskej republiky, podľa ktorého je v prípade disciplinárneho previnenia potrebné konanie zastaviť. Ďalej poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžo/22/2014. Ak by sa disciplinárne previnenie notára nepremlčovalo, bolo by postavené na roveň najzávažnejších trestných činov, ktoré sa tiež nepremlčujú. Sťažovateľka ešte dodáva, že napadnuté rozhodnutie ako rozhodnutie správneho orgánu nebolo vydané v lehote podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

27. Sťažovateľka tvrdí, že výrok napadnutého rozhodnutia nie je presný, nepopisuje konkrétne skutok, ktorý jej je kladený za vinu, a nekorešponduje ani s výrokom vyhláseným na pojednávaní žalovanej.

28. Sťažovateľka uvádza, že notár nezodpovedá za obsah vyhlásenia účastníčky pri spisovaní predmetnej zápisnice. Jeho úlohou je do notárskej zápisnice pojať vyhlásenie účastníka, nie je jeho úlohou preskúmať, či toto vyhlásenie je v súlade s právom, ani osvedčovať existenciu podmienok vydržania.

29. Napokon sťažovateľka namieta procesné nedostatky v administratívnom konaní, a to, že došlo k zmene zloženia senátu žalovaného bez vykonania dôkazov a oboznámenia sa s obsahom spisu, ako aj, že napadnuté rozhodnutie nebolo doručované aj žalobkyni, ale iba jej zástupcovi.

30. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci na ďalšie konanie, prípadne zmenu napadnutého rozsudku a zrušenie napadnutého rozhodnutia. Súčasne si uplatnila náhradu trov konania v oboch stupňoch.

31. Žalovaná sa vyjadrila v tom smere, že ak NotPor neupravuje zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie uplynutím času, tento nie je možné dotvoriť analógiou, pričom sa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neuplatňuje. Ochrana disciplinárne stíhaného notára z hľadiska času je zabezpečená stanovením prekluzívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu.

32. Skutok opísaný vo výroku je nezameniteľný s iným skutkom, pretože predmetná notárska zápisnica je označená jedinečnými identifikátormi (č. N, Nz a NCRIs). Ďalej uvádza, že notár nepreveruje faktickú pravdivosť vyhlásenia účastníka o vydržaní, na druhej strane ale musí vyžadovať, aby vyhlásenie účastníka v tomto smere bolo formálne úplné z hľadiska splnenia zákonných náležitostí pre vydržanie vlastníckeho práva. Predmetná notárska zápisnica neobsahuje vyhlásenie účastníka, ale skôr konštatovanie žalobkyne o splnení podmienok vydržania.

33. K procesným námietkam žalovaná uviedla, že členovia senátu boli oboznámení s dovtedajším vývojom veci a so spisom. Uvádza, že napadnuté rozhodnutie bolo doručené aj žalobkyni.

34. S poukazom na uvedené žalovaná navrhla kasačnú sťažnosť zamietnuť.

35. Ďalšia účastníčka konania sa vyjadrila tak, že notár nemôže osvedčiť akékoľvek vyhlásenie účastníka, ale len také, ktoré spĺňa všetky náležitosti právnej úpravy, Kasačnú sťažnosť navrhuje zamietnuť.

III. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

36. 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“) činnosť a začal konať vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konal Najvyšší súd Slovenskej republiky v správnom kolégiu (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 19. mája 2020 a

zaregistrovaná v jeho správnom kolégiu pod sp.zn. IAsan/11/2020. Od 1. augusta 2021 je teda na konanie o nej príslušný Najvyšší správny súd. Vec bola náhodným spôsobom pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

37. Najvyšší správny súd, po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP) a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 a 2 SSP) rozhodujúc bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

38. Najvyšší správny súd musí v prvom rade uviesť, že námietky procesnej povahy, týkajúce sa zloženia senátu žalovanej, oboznámenia jej členov so spisom, ako aj doručovanie napadnutého rozhodnutia boli prvýkrát vnesené do konania až v kasačnej sťažnosti žalobkyne, a v podanej správnej žalobe sa nenachádzajú. To isté platí aj o námietke, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v lehote predpísanej zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Vychádzajúc preto z ustanovenia § 441 SSP, v zmysle ktorého v kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti, kasačný súd sa uvedenými námietkami zaoberať nemohol. V tejto súvislosti kasačný súd ešte doplnia, že je viazaný sťažnostnými bodmi (§ 453 ods. 2 SSP), čo znamená, že posudzuje zákonnosť napadnutého rozsudku z dôvodov vymedzených sťažovateľom. Je pravdou, že ustanovenie § 453 ods. 2 Správneho súdneho poriadku pripúšťa výnimky z tejto viazanosti a to konkrétne v prípadoch, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom krajský súd nebol viazaný žalobnými bodmi, avšak v posudzovanom prípade by do úvahy prichádzali iba vady trestania (§ 195 SSP), nakoľko ide o sankčné disciplinárne konanie, ktoré však kasačný súd nezistil.

39. Kasačný súd následne posudzoval dôvodnosť „prípustných“ sťažnostných bodov.

40. Po prvé, pokiaľ ide o otázku zániku zodpovednosti za disciplinárne previnenie notára uplynutím času, je potrebné prisvedčiť krajskému súdu, že právna úprava disciplinárnej zodpovednosti notárov do 30. novembra 2021, teda do prijatia novej legislatívy týkajúcej sa disciplinárnej zodpovednosti notárov na základe zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (disciplinárny súdny poriadok), neobsahovala pravidlo o zániku zodpovednosti uplynutím času, ale obsahovala prekluzívne lehoty na podanie disciplinárneho návrhu podľa § 92 NotPor. Až tento zákon novelizoval príslušnú legislatívu spôsobom, že sa do nej zaviedli premlčacie lehoty spôsobujúce zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie uplynutím času.

41. Na tomto mieste je potrebné pripomenúť, zhodne s tým, čo uvádza žalovaná a to, že ochrana disciplinárne stíhaného notára z hľadiska času bola do 30. novembra 2021 zabezpečovaná stanovením práve tejto prekluzívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu. Po tomto dátume zvolil zákonodarcu inú techniku časovej ochrany, a zaviedol tu zánik disciplinárnej zodpovednosti uplynutím času.

42. Plynutie tejto lehoty sa však podľa súčasného znenia § 92 ods. 2 písm. a/ NotPor prerušuje počas trvania disciplinárneho konania, teda nejde o pevne danú lehotu, keď by vždy uplynutím konkrétneho času od spáchania deliktu dochádzalo k zániku zodpovednosti. Aj prechádzajúca, a aj súčasná právna úprava teda notára z hľadiska času chráni pred tým, aby disciplinárne konanie proti nemu nebolo začaté príliš neskoro po spáchaní deliktu, a nie pred tým, aby toto konanie netrvalo príliš dlho, ako sa snaží argumentovať sťažovateľka. Excesívna dĺžka konania sama o sebe bez ďalšieho nevyvolávala, ani nevyvoláva právny následok v podobe zániku zodpovednosti notára za disciplinárne previnenie.

43. Argumentáciu sťažovateľky v tom smere, že disciplinárne previnenie notára má trestnú povahu v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepovažuje kasačný súd za potrebné analyzovať, pretože ak by tomu aj tak bolo, z čl. 6 ods. 1 tohto dohovoru nevyplýva právo na zánik zodpovednosti za obvinenie trestnej povahy z dôvodu času; taký zánik musí byť zavedený vnútroštátnym právom.

44. Po druhé, výrok napadnutého rozhodnutia je potrebné považovať za presný, pretože je v ňom opísané, akým spôsobom, kedy, kde a hlavne v súvislosti s akou notárskou zápisnicou, jednoznačne a nezameniteľne identifikovanou, ako na to poukazuje žalovaná, došlo k spáchaniu disciplinárneho previnenia.

45. Rovnako je zrejmé, že sťažovateľka nebola postihnutá za skutok, ktorý by nebol v čase jeho páchania disciplinárnym previnením, na čom nemení nič tá skutočnosť, že si žalovaná zvolila istý spôsob citácie aplikovateľných právnych predpisov.

46. V tomto smere poukazuje kasačný súd na odôvodnenie napadnutého rozsudku (body 40, 42 až 44), ktoré považuje za výstižné, a plne si ho osvojuje.

47. Pokiaľ ide po tretie o námietky sťažovateľky týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia skutku kladeného jej za vinu, kasačný súd sa aj na tomto mieste stotožňuje so záverom krajského súdu a hlavne so záverom napadnutého rozhodnutia, ktoré je pomerne podrobne odôvodnené, ako bolo rekapitulované vyššie.

48. Podľa § 63 NotPor v znení účinnom do 30. apríla 2021 osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo o vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu sa vydáva formou notárskej zápisnice. Notárska zápisnica musí obsahovať

- a) vyhlásenie účastníka, že splnil podmienky vydržania podľa osobitného predpisu, najmä okolnosti odôvodňujúce začatie oprávnenej držby, trvanie a nepretržitosť držby. K vyhláseniu účastník dokladá
 1. vyjadrenia osôb, ktorým posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu, alebo ich právnych nástupcov, ak sú tieto osoby známe, že nemajú k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu výhrady,
 2. vyjadrenie obce, v ktorej katastrálnom území sa nehnuteľnosť nachádza, že nemá k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu výhrady,
 3. vyjadrenie právnickej osoby, ktorá je príslušná na správu nehnuteľností podľa osobitného predpisu alebo má právo nakladať s nehnuteľnosťami podľa osobitného predpisu, že nemá k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu výhrady,
- b) označenie dôkazov, ktoré boli notárovi predložené na potvrdenie osvedčovaných skutočností,
- c) uvedenie dňa, ktorým účastník nadobudol vydržaním vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

49. Najvyšší správny súd v súvislosti s predmetnou notárskou zápisnicou považuje za potrebné dodať, že táto je zmätočná a neobsahuje náležitosti vyžadované v § 63 NotPor v znení účinnom do 30. apríla 2021. Vôbec v nej nie sú pojaté okolnosti dokladajúce začatie držby účastníčkou H. Y., na základe akých právnych alebo faktických úkonov sa tak stalo a kedy sa tak stalo (bod 2 predmetnej notárskej zápisnice), pretože sa písomné doklady ohľadom týchto úkonov nezachovali. V predmetnej notárskej zápisnici nie je vôbec, ani len rámcovo, uvedené, že ide o dobromyseľnú držbu a na čom sa táto dobromyseľnosť zakladá.

50. Rovnako doba trvania držby účastníčky a jej právnych predchodcov nie je zrejmá, nie je ani zrejmý jej počiatok či koniec. Nie je zrejmý dokonca ani právny režim, ktorým sa táto doba mala spravovať, teda aký predpis súkromného práva sa na takúto držbu v meniacom sa čase počas 20. storočia vôbec vzťahoval (bod 3 predmetnej notárskej zápisnice).

51. Ďalej sa žalobkyňa v predmetnej notárskej zápisnici vôbec nevysporiadala s tým, či sú osoby, ktorým svedčí posledný zápis v katastri nehnuteľností, alebo ich právni nástupcovia známe, a ak áno, ako sa vyjadrili k vzniku vlastníckeho práva vydržaním. V nadväznosti na to sa žalobkyňa nevysporiadala s negatívnym stanoviskom Slovenského pozemkového fondu, ktoré v predmetnej notárskej zápisnici výslovne reprodukovala.

52. Napokon v tejto zápisnici chýba aj označenie dňa, ktorým došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním.

53. Kasačný súd upriamuje pozornosť sťažovateľky, že na účely spísania notárskej zápisnice o vydržaní vlastníckeho práva síce platí, že notár nemá k dispozícii vyšetrovacie právomoci a nemôže zisťovať materiálnu pravdu, na druhej strane, však nemôže spísať takúto zápisnicu o vyhlásení, ktoré už prima facie nespĺňa podmienky stanovené v právnej úprave. Inými slovami, ako na to správne poukazuje žalovaná, ktoré nespĺňa ani len formálne požiadavky uvedené v zákone.

54. Notár spísaním zápisnice síce dokumentuje dej, ktorý sa pred ním odohráva, nič to ale nementí na skutočnosti, že notár je povinný správne právne kvalifikovať dej, ktorý do notárskej zápisnice pojíma, a odmietnuť takto zachycovaný dej príslušným spôsobom kvalifikovať, ak na to už pojmovo (na prvý pohľad) nie sú splnené zákonné podmienky. To znamená, že nepostačuje, ak účastník do notárskej zápisnice vyhlási, že istý dej, dokumentovaný v tejto notárskej zápisnici, má istý právny význam, nakoľko takýto právny význam musí tomuto deju pripísať notár ako osoba znalá práva, a to s príslušnou odbornou starostlivosťou.

55. V práve rozhodovanej veci to znamená, že nepostačuje, ak účastník vyhlási, že došlo k vydržaniu, a že prípadne tvrdí, že sú splnené podmienky na spísanie notárskej zápisnice o vydržaní, ale notár môže pristúpiť k spísaniu notárskej zápisnice o tomto vyhlásení až vtedy, keď toto vyhlásenie splnilo všetky pojmové znaky a malo všetky náležitosti, ktoré právna úprava vyžaduje. Predmetná notárska zápisnica podľa názoru kasačného súdu nebola ani len pokusom o splnenie pojmových náležitostí vyžadovaných v § 63 NotPor v znení účinnom do 30. apríla 2021.

56. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností dospel preto Najvyšší správny súd k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny. Preto kasačnú sťažnosť pre jej nedôvodnosť postupom podľa § 461 Správneho súdneho poriadku zamietol.

57. O trovách kasačného konania bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1, § 168 SSP a § 169 SSP tak, že žalobkyni (sťažovateľke) nárok na náhradu trov kasačného konania nebol priznaný z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému z dôvodu, že mu nárok na náhradu trov konania zo zákona v zásade nevyplýva. Ďalšej účastníčke konania nebol rovnako nárok na náhradu trov konania priznaný, lebo jej nebola v kasačnom konaní uložená žiadna povinnosť, v súvislosti s ktorou by jej trov konania vznikli.

58. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

